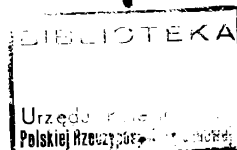

25 października 1929 r.

URZĄD PATENTOWY

B67d 1p4

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 10618.

Kl. 64 c 2.

Leopold Geppert
(Biała, Polska).

Naczynie do wydawania piwa.

Zgłoszono 1 maja 1928 r.
Udzielono 7 czerwca 1929 r.

Przy dotychczas znanych naczyniach, w których piwo znajduje się pod ciśnieniem kwasu węglowego, wprowadza się ten ostatni do przestrzeni pomiędzy naczyniem zewnętrznym a wewnętrznym przez otwór zamykalny, zastosowany w płaszczu naczynia wewnętrznego, lub w innym miejscu. Płaszcz naczynia wewnętrznego posiada również otwór, zamykany zaworem wstecznym, przez który to otwór kwas węglowy wpływa do naczynia wewnętrznego po rozluźnieniu zaworu opróżniającego.

Naczynia tego rodzaju posiadają wiele wad. Otwór zastosowany w płaszczu zewnętrznym, lub też w innym miejscu, zamykany jest narządem, przylutowanym do tego płaszcza, lub też umocowanym do niego w inny sposób tak, że zamknięcie to jest

nieszczelne. Kontrolowanie zaś działania zaworu wstecznego nie jest zawsze możliwym, względnie jest połączone z trudnościami, a przy nieszczelności tego zaworu piwo dostaje się do przestrzeni pomiędzy obydwoma naczyniami.

Wady te ominięto, stosując dopływ kwasu węglowego w nakrywie naczynia zarówno do przestrzeni pomiędzy naczyniami, jak też ponad poziom piwa.

Znane są naczynia tego rodzaju, posiadające w nakrywie dwa otwory, w których jeden skierowany jest w naczynie wewnętrzne, a drugi — w przestrzeń pomiędzy naczyniem wewnętrznym a naczyniem zewnętrznym i które połączone są ze sobą i z dopływem kwasu węglowego. Aparaty te były z jednej strony bardzo skompliko-

wane, z drugiej zaś strony nie działały one pewnie.

Naczynie według wynalazku posiada bardzo prostą budowę, jest więc tanie i nie zawodzi przy najdłuższym używaniu.

Na rysunku przedstawiony jest przykład wykonania wynalazku w przekroju.

W naczyniu zewnętrznym 1, zaopatrzonem w pierścień 2, znajduje się naczynie wewnętrzne 3, którego górna krawędź 4 jest wyoblona, i które zamknięte jest nakrywą 5 i uszczelnieniem 6. Na nakrywie 5 umocowany jest kadłub zaworu 7, zaopatrzonego zarówno w zawór opróżniający 8, jak też w dopływ kwasu węglowego 9 i połączony nakrętką 10 oraz uszczelnieniem 11 z nakrywą 5. Rurka 12, przez którą piwo dostaje się do zaworu 8, jest umocowana w osłonie 7. Zawór 8 posiada budowę normalną i jest zaopatrzonego w rurę odpływową dla piwa.

Kwas węglowy dopływa zaworem wstecznym 14 i otworem 9 do kanału pierścieniowego 15, utworzonego na dnie osłony 7 i połączonego z rurkami 16, 17. Rurka 16 umieszczona w pierścieniu 2 wystaje w przestrzeń 18, podczas gdy rurka 17, umocowana w nakrywie 5, wchodzi w naczynie 3 tak, że kwas węglowy może równocześnie dopływać do przestrzeni 18 i do naczynia 3, a obie te przestrzenie są ze sobą połączone.

Rurka 17 zaopatrzona jest w dno i posiada na płaszczu cztery małe otwory 19,

oraz otoczona jest węzem gumowym 20 tak, że piwo nie może dopływać zpowrotem do przestrzeni 18.

Nakrętka 21 zapobiega ulatnianiu się kwasu węglowego przy nieszczelności zaworu wstecznego. Jeżeli po otwarciu zaworu 8 piwo odciąga się z naczynia 3, ulatnia się również kwas węglowy, zawarty w tem naczyniu, ilość ta jednak zostaje uzupełniona kwasem, nagromadzonym w przestrzeni 18, który dopływa rurką 16, kanałem 15, rurką 17 do naczynia 3 ponad poziom piwa.

Kątowniki 22, zastosowane na dnie naczynia 1, utrzymują naczynie 2 w jego położeniu.

Zastrzeżenie patentowe.

Naczynie do wydawania piwa, posiadające w nakrywie dwa otwory, skierowane w naczynie wewnętrzne, względnie — w naczynie zewnętrzne, jak też połączone ze sobą i z dopływem kwasu węglowego, znamiennie tem, że otwory (16, 17) wchodzi w rowek pierścieniowy (15), umieszczony w dnie kadłuba zaworu (7) i połączony z dopływem (9) kwasu węglowego, umieszczonym w kadłubie zaworu.

Leopold Geppert.

Zastępca: Inż. H. Sokal,
rzecznik patentowy.

